

Večerní ticho

24. dubna 2012

Nezávislý deník pro lepší společnost

mafie.podsveti.cz

Živěji než mezi živými

SMRTÍ TO NEKONČÍ, ALE ZAČÍNÁ! • MRTVOLKY SI UŽÍVAJÍ

"Tak sem v záhrobí. Respektive nejsem, ale měl bych, protože jestli sem, tak mě někdo ošklivě podvedl, protože to vypadá úplně stejně, jako když sem byl ještě živý!"

Tak se o svém skonu vyjádřil jeden velký mafián. Nevidím se mu. Nejenom, že to v Záhrobí vypadá téměř stejně, jako když je člověk naživu, ale naopak: je tam daleko větší sranda.

Pivo teče proudem, všude je slyšet smích a mrtví mafiáni se baví třeba u pokeru a jiných deskových her, pétanquu, biliardu, kuliček, lukostřelby, bruslení, sledování improvizace a filmů, grilování, tanečních podložek, šipek, hry na hudební nástroje, schovávání v metru a mnoha dalších aktivit.

V Záhrobí to prostě žije, tak se nebojte příště taky připojit.

-Dimitrij-

NEPOVEDENÉ LOVY

Ne vždycky se všechno podaří. Nerozpoznatelná oběť, špatný postup, chyba v plánu... Mafiáni vyprávějí o svých nepovedených akcích.

Můj Epic Fail? Já jednou udělal úplně tu největší blbost, když jsem čekal na svoji oběť, ale na místo nedorazila. Proto jsem, celej naštvanej, že jsem tomu věnoval tolik času, šel rovnou za ní domů a zazvonil jsem na zvonek. Ozval se hlas a já řekl, že jsem spolužák ze školy, že jsem našel nějaké její papíry. Poté moje oběť vylezla s bílou rukavicí na levé ruce a já odešel ještě naštvanější než kdybych takovou úspěšnou a nesmyslnou akci neudělal :-D

-BloodyWolf-

K nepovedenému lovu? Má první oběť bydlela blízko mě, prohlídnul jsem si okolí jejího domu a snažil se zjistit co nejvíc. Večer jsem vyrazil na ostrý lov. Dotyčná šla venčit psa.

Jediná chybička se vyklubala na povrch hned, jak to bylo možné. Nevěděl jsem, jak vypadá rotvajler. V okamžiku akce se najednou objevily dvě dívky s blond vlasama a velkým psem. Jedinou informaci, kterou jsem o rotvajlerovi měl, že je velkej... Navíc byla tma a obě možné oběti měly vlasy v gumičce místo rozpuštěných na fotce. Tak snad zítra.

-VojtaK-

ZE SVĚTA MRTVÝCH

Zabila mě Coca-Cola! A tebe? Mrtvolky popisují okolnosti své smrti

Jak k tomu došlo? Jak tě dostali? Večerní Ticho položilo některým letošním zemřelým pár otázek.

Při jaké činnosti jsi zemřel/a?

Pepa: Vcházel jsem do třídy, kde na mě již cíhal. Když jsem zavíral dveře, již jsem je nedozavřel... **Lilie:** Při nabádání přátel, aby dávali pozor, jestli v sále není žádná podezřelá osoba, která by mohla být vrah. **Akirfa:**

Připravoval jsem se na přednášku z dějin českého a československého práva - seděl jsem na galerii přednáškové místnosti a luštil po sobě zápisky z minula. **Zmen:** Poslední chvíli na tomto světě jsem věnoval bohulibé činnosti, tedy vzdělávání mladší slečny v oblasti matematiky, konkrétně kvadratických rovnic a nerovnic. **Draček:** Při podávání rukou. **Letos_ne:** Šel jsem pozdě na přednášku s kamarádem.

Don Butters: Četl jsem jízdni řády. **Arnie:** Při grilovačce. Vrahovo kumpáni se hráli rvačku a vrah ke mě přišel zezadu... **Capone:** Zemřel jsem potupně, když jsem si odskočil z mafiánského života do svého civilního zaměstnání. Těsně než jsem do něj však došel se na mě vyřídila běžící bestie, která mi nedala šanci udělat ani krok. **Monty:** Při chůzi. **Wertsch:** Zrovna jsem po hodině cvičení scházela ze

schodu a vysvětlovala kamarádce, proč že se má jít podívat ven, jestli tam nestojí jistá podezřelá osoba... **Shadow:** Při pozornost otupujícím nicneděláním krátce po zhasnutí světel. **Trigatron:** Zemřel jsem v uniformě Imperial Security Bureau při výkonu služby. **Srnomrd:** Když jsem jedl čokoládu Toblerone. **Quibray:** Strašně jsem spěchal na autobus. **Vojtíšek:** Zabila mě Coca-cola! Šel jsem si ji koupit

a jak si ji tak nesu zpátky do školy přes ulici, najednou jsem mrtvola. Ani napít jsem se nestačil (důvodem byla moje skleslost z toho, že se mě za celý týden nikdo nepokusil zabít a nešlo mi zabít moji oběť, tak jsem přestal být superparanoidní, což není vlastnost dobrá pro přežití). **Mart:** Nastupování do supermoderní linky ČD směr metropole.

-pokračování na str. 3-

Milý čtenáři,

obracím se na těch pár živých, ale hlavně na Vás, mrtvolky. Stejně jako minulý rok jsem některé z Vás otravovala dotěrnými otázkami ohledně Vašeho skonu. A Vy jste odpověděli.

Množství odpovědí bylo šokující. Patří Vám za to velký dík. Také mě příjemně překvapily příspěvky do rubriky Poezie a Nepovedené lovy.

Protože však příspěvků bylo opravdu mnoho, nemohli jsme je uvést všechny. Byla to těžká, zdánlivě nesplnitelná práce - vybrat ty nejlepší. Nakonec se snad přece povedlo.

Nejzajímavější z Vašich příspěvků se objevují již v tomto čísle, ty ostatní čekají na zveřejnění na příští rok.

A co Vás, čtenáře, čeká dál? Kromě historek o tom, jak kdo zemřel, si můžete počíst o záhrobních akcích, kterých bylo letos opravdu hodně. Stačí zaostřit na tuto stranu. Příjemné čtení přeje

100nožka

Počkejte, já mám nápad...

O (PŘÍLIŠ) OCHOTNÝCH ZAMĚŠTNANCÍCH ŠKOLY • VRAH NA VRÁTNICI, CO S NĚM?

Můj jediný neúspěšný lov nakonec vedl k mému jedinému úspěšnému lovu.

Má oběť měla odjet na pět dní pryč, tak jsem učinila poslední zoufalý dopolední pokus. Zajela jsem za ní do školy a jako správně vychovaný mafián jsem se nahlásila na vrátnici. Vrátný se na oznámení, že jdu jen někoho zabít, netvářil zrovna přívětivě, nicméně nechal si celou situaci vysvětlit.

Nutno dodat, že jsem o pomoc den předtím žádala mailem i obětina třídního, tak jsem si ho chtěla nechat zavolat, jestli by mi nepomohl. Bylo uprostřed hodiny a vrátný zavolal paní asistent-

ce školy, co má dělat s vrahem ve vrátnici. I popovídala jsem si s paní asistentkou, která byla touto situací taktéž velmi nadšená. Po chvíli zavolala zpět do vrátnice s tím, že oběti poslala SMS, ať se dostaví ke vchodu. V tu chvíli mi bylo jasné, že to asi dobře nedopadne.

Do přestávky zbývalo 20 minut a v panu vrátném se probudil mafiánský duch. Se jménem oběti chodil po škole a poptával se náhodných žáků, jestli slečnu neznají nebo jestli náhodou nejsou z 5.A. Své pátrací úmysly dokonce bravurně maskoval - poté, co se dvou procházejících slečen zeptal, z jaké jsou třídy, na jejich „Z 2.A, proč?“ odpověděl

„Nic, já jen, že vypadáte starší...“ A když jsem mu chtěla něco navrhnout, zarazil mě slovy „Počkejte, já mám nápad, já mám nápad“ a šel lovit dál.

Pak zazvonilo. Oběť přišla, já vylítla zpoza dveří, sejmula nějakou profesorku(?) a zjistila, že oběť má levou rukavičku... Milá paní asistentka totiž poslala SMS „Ve vrátnici na tebe čeká někdo z Mafie“... Stane se.

A oběť mi alespoň řekla, odkud večer odjíždí a doplatila na to. Zemřela ve vlastním domě před výtahem ještě téhož dne.

-Nikolaos-

Záhrobní akce - Schovka v metru

Aneb hledali jsme za živa, proč nehledat po smrti...?

Mrtvolky patří pod zem, kam jinam tedy za zábavou, než do metra? 12. 4. se v pražské podzemce odehrála zajímavá záhrobní akce.

Ačkoli jsem nikdy v posmrtný život nevěřil, byl jsem mile překvapen, že mé bytí na tomto světě, ač trochu jinak, pokračuje dál. Chvíli po úlevě, kterou smrt s sebou nese, mi zase schovávání a ohlížení se začalo chybět. Jakmile se objevila akce „Metro“, neváhal jsem ani minutu a přihlásil se.

Prodirání mezi nic netušícími občany, přebíhání mezi vozy metra a pokusy o splynutí s davem. To jest náplň každého kola úžasné hry a snad trénink na moji první chystanou prácičku v tomhle životě.

Následovaly „placáky“ s protijedoucími na

eskalátorech, zpívání „Hodně štěstí, zdraví“ revizorovi a „Skákal pes“ v jedoucím metru jen tak pro pobavení.

Už jste se někdy pokusili rozesmát vagon? Nám se to skoro povedlo a nebyla potřeba ani kapka prvotřídní kanadské whisky.

-VojtaK-

Mafián, nebo popelář?

DOSTIHLA MAFIÁNY KRIZE? • SLAMĚNÝ KLOBOUK JE LEVNĚJŠÍ • NEDOSTATEK ZDROJŮ, ČI LAJDÁCTVÍ?

Mafiánská společnost se zřejmě letos potýká s ekonomickou krizí. Jinak si nelze vysvětlit fakt, že celé rodiny šetří, kde mohou. Zejména na typických kloboucích a bílých rukavičkách. Kloboučnické salony pomalu ale jistě krachují.

Praha, podsvětí – Mafiánské rodiny - zřejmě z důvodů ekonomické krize - omezují své výdaje. Trpí tím však kultura odívání, která byla mezi mafiány na velmi vysoké úrovni.

Kvalitní oblek, černý klobouk a bílé rukavičky nyní

nahradily propriety z o poznání levnějších materiálů. Nezřídka se stává, že mafián zavítá i na vietnamskou tržnici, aby levně nakoupil, například klobouk. Zde sice sežene pouze ne příliš stylově vypadající klobouky slaměné a plátěné, zato ale levně.

Známa kloboučnictví tím trpí. „Zatímco minululé roky se nám na jaře zvedla tržba až o 500 % a naše klobouky zaplavily ulice Prahy, nyní to bylo pouhých 30 %“, svěřil se majitel salonu Guanto di sangue, jenž se u známých

mafiánů těšil největší oblibě. „Všichni dávají přednost levnějším, ale bohužel o dost méně kvalitním kloboukům, které nedrží tvar a mačkají se. Takový se může vzít dvakrát, třikrát a je po něm. Navíc v nich mafiáni vypadají spíš jako pasácci vepřů“ postěžoval si majitel.

A stejně je to i s rukavičkami. Bohužel si nikdo neuvědomuje, že s takovou levnou a nekvalitní rukavičkou nemusí lov dopadnout zcela dobře a mafiáni s takovými rukavičkami riskují nevydařenou vraž-

du. To když se rukavička navlečená na pravé ruce lovce ve zcela nevhodnou chvíli roztrhne v takovém rozsahu, že ji již není možné považovat za nasazenou.

„Ano“, potvrdila Julietta, Capo di Tutti Capi, „takový mord pak skutečně není uznán, neboť ruka není celá v rukavičce. Rovněž nelze uznat palčáky, gumové rukavice, ani pracovní rukavice typu „popelář“, ke kterým se nemajetní nebo líní mafiáni stále častěji uchylují“ uzavírá.

Chcete, aby to tak dopad-

lo? Aby podsvětí vypadalo jako v tomto smyšleném článku? Ne! Správného mafiána si nikdo s popelářem ani s pasáčkem vepřů nesplete. Pokud ovšem on sám (například v rámci důmyslné léčky) nechce. Proto i nadále dbejte o svůj mafiánský vzhled!

Úvodní sraz byl plný elegantních klobouků, černých kabátů i zlatých hodinek, z čehož je vidět, že pražská mafie si drží úroveň. Nechť to tak zůstane!

-Fúrijka-

ZE ZÁHROBÍ

Mami, z čeho se vyrábí McNuggets?

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1 • MRTVOLKY ODPOVÍDAJÍ NA OTÁZKY • KDE BYLY ZABITY A CO SE STALO S JEJICH TĚLY?

Při jaké činnosti jsi zemřel/a?

VojtaK: Šel jsem na svůj zasloužený oběd, poslední ve školním týdnu, jak se ukázalo poslední i v mém životě. A ani jsem tam vlastně nedošel... **SUK (sebevrah):** Pokud jde o moji oficiální smrt, nevzpomínám si přesně, bylo to někdy druhý den, co jsem odeslal e-mail o své sebevraždě. Neoficiálně (ale doopravdy) jsem umřel během psaní e-mailu. Vrahem jsem tedy byl já sám. Holt příště se nepřihlašovat do her, co běží v době, kdy je asi tak půlka semestru a furt někdo někde něco chce :-). **Glee:** Skončil jsem celodenní školení nového SW na své alma mater a vycucán se chystal k odchodu domů. **Ladislav:** Zemřel jsem ve chvíli kdy jsem dal vrahovi přednost ve dveřích.

Související otázka: Jaká byla tvá poslední slova na světě živých?

Lilie: „Zabíjí se pravou rukou v bílé rukavičce.“ (První slova jakožto mrtvola - „Přesně takhle!“) **Akirfa:** Jako hráč: „Já ti dám životnostenský zákon... nazdar... dopytle.“ Jako postava-mafián: „Uááá. Plesk.“ (Uááá jen krátké, je to cca 6 metrů, tzn. při g=9,823 a zanedbání odporu vzduchu je to 0,78 sekundy.) **Kopi:** „Nené.“ **Zmen:** Když jsem uviděl vražedkyni, přišlo mi jako slušnost jí pozdravit. Takže to bylo něco jako „Ahóó“ **Čip:** „Dobrý den. Moc se omlouvám. Pešek těší mě.“ **Letos_ne:** „Hele, udělej mi štít, tenhle kluk taky hraje Mafii. Dobrý, vypadá to v pohodě.“ **Arnie:** Vrah: „Pan Majer?“ Já: „Jo jo.“ Vrah: „Tak to je dobře.“ Už při té otázce mě držel, takže jsem to vlastně říkal už jako mrtvola. **Monty:** Vzhledem k tomu, že jsem je pronesl pravděpodobně při loučení na úvodním srazu s někým, tak si je už nepamatuji. **Wertsch:** „Já totiž hraju takovou hru...“ **Shadow:** „Dobrou noc.“ **Srnomrd:** „Že já si ji kupoval!“ (čokoládu Toblerone) **Smugi:** Mluvil jsem o tom, že můj vrah je strašně neaktivní, a že bych chtěl mít takovou oběť jako jsem já. - To už jsem si myslel, že jsem mimo nebezpečí a na cestě na lov a vrah netuší, kde jsem... Tušil. :D **Quibray:** Pobrukoval jsem si „Nénéné nestíhám, nesvačím, nestihnu to...“ **Vojtíšek:** „Já taky děkuji a pěkný den přeju!“ (na prodavače) **SideshowBob:** Před odchodem do práce jsem rozloučil s přítelkyní, tedy „papa láska“. **Lenik:** Poslední slova asi byla „Ahoj“, tak jsem se aspoň nevědomky rozloučila, no. **Marty George:** „Tohle číslo neznám...“ **BloodyWolf:** Bylo to ve 4:30 a ani nevím, co byla moje poslední slova, protože jsem ráno s nikým nemluvil. To znamená, že jsem říkal večer před spaním přítelkyni „Dobrou noc“ - Ano ! To jsou moje poslední slova :-D. **VojtaK:** Poslední slova na světě živých si nepamatuju. Vím jen, že jsem si povídal se svými spolužáky. Zato si velice přesně pamatuju první slova ve světě mrtvých. Ač

normálně mám vytříbený slovník, pěkně jsem si zařval: „Ku**a!“ **Markeeta:** „Co tu chceš?????!“ **Glee:** „Ahoj... my se známe?“ **Ladislav:** „Prosím, kolego.“

Na jakém místě si zemřel/a a co proradný vrah udělal s tvou mrtvolou?

Akirfa: Galerie učebny 100 na právnické fakultě - Byl jsem střelen do hrudníku a shozen na spolužáky pod sebou. **Zmen:** Při svém skonu jsem seděl na pohodlném gauči v jedné čítárně v Jindřišské ulici. Ta potvora mě tam nechala jen tak válet a klidně si odkvačila. I když na druhou stranu je nutno uznat, že vylézt s mrkvolou přes rameno na Václavské náměstí nevypadá jako moudrý nápad. **Don Butters:** Na autobusové zastávce. Vhodil mně pod kola jedoucího autobusu aby zamaskoval stopy. (To urazilo zbytek mé cti, a chodím svojí vražedkyni strašit a nikdy jí nedám pokoj.) **Wertsch:** Zemřela jsem v zařízení pro sportovčivě ženy a moje vražedkyně si mě mrtvole postěžovala, že už mě marně hledala dvakrát ve škole a že už musí letět, protože na mě musela hodinu čekat (předtím jsem se jí totiž ubránila, chachá :-). **Shadow:** No přeče v posluchárně! Proradný vrah musel následně utíkat před rozrušenou pedagožkou, takže úklid mrtvoly dostali na starost spolužáci. Byl jsem tedy umístěn do Chladiče. **Srnomrd:** Na rohu u lékárny a proradný vrah moji mrtvolu seznámil s jeho manželkou! **Quibray:** Koušek od mého domu (ve vesnici mimo Prahu!) na cestě na autobus. Vrah po ulovení mou mrtvolu naložil do auta a odvezl jí skoro až do školy, kterou bych normálně jinak nestíhal. **Vojtíšek:** Na zastávce tramvaje. Nic, moje mrtvola se zvedla a odpěchala doučovat. Ani ve smrti nedošla pokoje. **Mart:** No přesně nad takovou tou dírou, co je mezi nástupišťem a vlakem. Jo, vzrušující místo. Půlka mého těla zpoplatněná PID. Víte, jaký jsou pak spory o majetek těla? No a co se mnou udělal? Slyšeli jste už o Human Bodies? **SideshowBob:** Metro Anděl, prostředek nástupišťe mezi sloupy. Vrah s komplicem moji mrtvolu převezli na metro Florenc a tam ji za hotelem Hilton hodili do řeky. Rád bych na tomto místě poprosil všechny budoucí vrahy a komplice - prosím, nedělejte to. Být mrtvý je ještě jakžtakž společensky přijatelné, ale mrtvý a ještě v promočených hadrech, to už pak se jednomu na ulici vyhýbají lidi na dvacet metrů, nemluvě o práci. **Lenik:** Umřela jsem na ČM na nástupišti č.5, ve frontě na autobus domů a před zraky mnoha cestujících. Vrah se zmocnil kartičky mé oběti, nad mrtvolou pronesl jakási slova, že mě napráskal můj bývalý spolužák z gymnázia a s tou svojí krosnou se vytratil a mě ponechal osudu. Naštěstí mě naložili a nechali odvézt domů, kde aspoň můžu strašit ze záhrobí toho svého spolužáka z gymplu. práskáči to u mě nemá jednoduchý, muhehehé. **Marty George:** Zemřel jsem na chodníku, v davu plném proudících lidí, můj

vrah mě využil jako navigaci, za oplátku se mě snažil pozvat na cukrovinky, ale mé tělo bez duše se již plazilo do školy a bez známky svíznosti usedlo do hrobu-lavice... **BloodyWolf:** Umřel jsem na sedadle v tramvaji a moje tělo asi dojelo na konečnou. **VojtaK:** Zemřel jsem v ulici Na Příkopě. O to je divnější, že si toho, kromě mých spolužáků, kteří narozdíl ode mě měli velkou radost, nikdo nevším. Vrah mě ještě odtáhl (za pomoci oněch spolužáků) do blízké provozovny McDonald's. Protože jsem viděl dokument Supersize Me, mám takový neblahý pocit, že ze mě udělali McNuggets... **Glee:** Na nudné univerzitní chodbě. Kopla do mě, plivla na mě, okradla mě o cennosti, kartu příští oběti, telefonní číslo a pak mě počastovala krásným úsměvem a pozvala na skleničku. **Ladislav:** Zemřel jsem ve dveřích, půl metru od pisoáru poté, co jsem dokončil potřebu. Jsem rád, že vrah slušně počkal, až si zapnu kalhoty a otočím se k odchodu. Domnívám se, že vrah mé tělo poté, co jsem je opustil, rozdělil na kusy pomocí kleští a pilky a po vodnicku odeslal směr ČOV Praha.

Máš nějaké poučení na příští rok?

Zmen: Když uvidíš svého vraha a poznáš ho, dojdi za ním s rukavičkou a zeptej se, jestli jde po tobě. Následně si nasad rukavičku a domluvte se na dalším setkání. Usmívat se na ni a doufat, že to není ta slečna, co jsem jí potkal večer předtím na úvodním srazu, není nejrozumnějším řešením... **Don Butters:** Rukavičky si ber dřív, než začneš hrát. **Arnie:** Nechodit ve stejném oblečení jako na srazu, resp. přijít na sraz v kostýmu :) **Capone:** V temných uličkách a místech preventivně utíkat. A nebo rovnou utíkat pořád. **Wertsch:** Sportem sice ku zdraví, ale jen dokud vás někdo nezavraždí. Z čehož plyne, že bych měla míň sportovat, ale zato víc koukat za roh. **Shadow:** Zapamatuj si účastníky VŠECH svých hodin, ne jen těch na vlastním baráku. **Trigatron:** Lhát o své identitě, podplácet všechny kolem a raději nevycházet z domu. Ale možná by stačilo dávat si pozor. **Srnomrd:** Méně toblerone. **Vojtíšek:** Koukat se za KAŽDÉ dveře, na záchod chodit ve dvou a nechat toho druhého hlídat, když vycházíš z kabinky, nikomu nevěřit, nikdy nestát na veřejnosti jinak, než zády ke zdi... NEVYLÉZT ZA CELÝ MĚSÍC Z POSTELE!!! **Mart:** Jezděte autobusem, děti. **Marty George:** To, že si nikoho neviděl po 10 dní, neznamená, že 11 den neuvidíš ;) **Markeeta:** Jo, rozhodně se budu zamykat ve svém pokoji a těm zrádkyním spolubydlícím už nebudu věřit. **Glee:** Nenechávat revolver v šatně v kapse svého kabátu - špatně se pak brání... **Ladislav:** V průběhu mafiánského řádění omezit používání toalet na nezbytné minimum prováděné buď doma nebo zamčený v kabině. Taky jsem mohl dopadnout hůř. Mohl mě zabít již o půl minuty dříve...

Chvilka poezie...

Jako voják Impéria,
kryj si vždycky záda.
Nasaď přísná kritéria,
všude číhá zrada.

Mafie už po mně pátrá,
rukavička tápe.
O co lehčí však je skonat,
když pozornost chrápe.

A tak i má uniforma,
po doteku letmém,
od krve se barví zvolna,
všichni jednou lekmem.

Potrava jsem pro červíky,
v kostře mé to žije,
i když přežil Hvězdu Smrti,
stejně v zemi hnije.

Trigatron

Baštím si tu Toblerone,
tak jen přijď done Corleone!
Čokoládu baštím bílou,
nepřátelé bídne zhynou!
Kuckám kousky čokolády,
vrah mě rukou vážně dáví!
Místo křeče smrtelné,
Toblerone, ne že né!

Srnomrd

Srdce mi v hrobě puká,
i když již dávno netuká.
Zabil mne totiž masový vrah,
setnul již víc než 8 hlav.
Již nejsem originál,
sprostě odhodil mne v kanál.
Potkání a krysy mně tu ožirají,
zatím další jeho oběti umírají.

Mimikee

Záhrobní akce - Společenské hry zaHROB!

25. 3. a 1. 4. se odehrála akce těšící se velké oblibě.

Po dvakrát se zesnulé mafíáni rozhodli porušit heslo „odpočívej v pokoji“ a pod vedením Hlasu ze Záhrobí opustili klid a ticho svých hřbitovných domovů. Ocitli se tak Na Cestě, příjemně čajovně, kde se konalo odpoledne plné společenských her.

Staré rozpory z dob, kdy se tyto mrtvolky pohybovaly ještě ve světě živých, byly zapomenuty, a tak jim nic

nebránilo usednout u společného stolu nad dobrou hrou. Přesto tu byly pro ty, kteří za svého života nestihli ukojit své zabijácké choutky, připraveny takové herní lahůdky, jako je Bang či Rodinný podnik.

Ostatní se mezitím snažili (ne)dostat Infarkt, najít Hvězdu Afriky nebo zastřelit nějakou tu kachnu.

Oběma odpoledním vládla příjemná atmosféra prosycená vůní čaje a vodní dýmky, která dovolila většině zúčastněných odejít až ve večerních hodinách.

-Fúrijka-

NEPOVEDENÉ LOVY

Jak jsem svou oběť ani neviděl.

Bylo brzké ráno a se svou mord partou jsem vyrazil z naší centrály poblíž Hradu. Cesta byla dlouhá, ale díky poslednímu doladování detailů dnešní akce utekla rychle. Konečně vystupujeme z autobusu poblíž bydliště nebohé oběti. Ručičky mých ospalých hodinek ukazují čtvrt na osm. Všichni víme, co máme dělat a rozestavujeme se na strategických místech v okolí osmipodlažní vily oběti.

Plán je jednoduchý. Ověřit ohlášený návrat oběti z ranní vyjíždky a sledovat ji až mezi větší množstvím lidí v dopravních prostředcích, nenápadně ji v davu odstranit a rychle se ztratit v nastalém zmatku.

Oběť je přesná. V sedm čtyřicet mi první hlídka hlásí odchod k autu a odjezd červeným kombíkem. Hlídka č.2 v zápětí potvrzuje a upřesňuje registrační značku, typ a druh motoru vozidla. (To se pozná vysokoškolské motorář...)

Za dvacet minut se oběť poslušně vrací a nese klíče od vozidla do bytu. Čas ubíhá a nervozita stoupá. Čekám na zastávce MHD relativně daleko od vily a spoléhám na své komplice. Stále nic. Volám hlídku č.1: „Děje se něco?“

„Stále nic, měl odejít už před půl hodinou... my tady stepuju na ulici jak deb.ové a on si třeba mezitím užívá s manželkou a směje se nám...“

„Doufám, že tě neviděl. Nestojíš snad pod okny?!“

„No tady na parkovišti...“

„Sakra, to tě určitě viděl, není blbej! Stáhni se, okamžitě! Hlídka č.2 přebere i tvůj sektor! Jdu se s ním spojit. Přesuň se na cílové stanoviště.“

Po asi třech minutách od vyrozumění hlídky č.2 mi moje „dvojka“ volá:

„Už je venku, jde ale úplně jinam! Docela chvátá, jde přímo proti mně!“

„Telefonuj a dělej že jdeš do práce nebo někam...“

Na druhý telefon mi volá trojka: „Jde na druhou stranu, ztrácím ho, má červenou bundu, tmavě zelený kalhoty a žlutou igelitku.“

„Doběhni dvojku a předávejte si ho, musíte to zvládnout!“

„To těžko, jsme tu vystrčený jak půl prd...e z křoví!“

„Zkuste to! Přesouvám se vaším směrem!“

Dvojka: „Míří mezi továrny, pokračuje směr jih, asi si mně všimnul, běží!“

„Utíkej, nemáme co ztratit, trojka se k tobě blíží zprava, vydrž!“

„Zahnul doprava, končím!“

Trojka: „Sem ale nevběhl! Musel se někde schovat, je tady parkoviště, louka, keře, nějaký velkosklad, může být kdekoliv!“

„Zkuste ho najít, někde tam musí být!“

Mezi tím vším chaosem jsem se nedostal ani do akčního prostoru. Tak rychle se to seběhlo. Po dalších asi deseti minutách bezvýsledného hledání se moje hlídky odebraly směr cílové stanoviště a já za nimi. Po setkání jsme živě diskutovali.

Nakonec jsme se shodli, že zaběhl do toho velkoskladu a prošel nějakým zadním vchodem někam úplně jinam mimo strážný prostor.

Několik dní po akci jsem byl sám zabít, a tak jsem se ze záhrobí spojil se svou obětí. Vřele jsme si popovídali a samozřejmě jsem se zeptal, kde že se to vlastně schoval. Po mnoha těžkých chvílích vzájemného nepochopení jsme se shodli.

Byl to šok! Moje oběť o ničem neví!!! To ráno byl ve velkoskladu elektro reklamovat video a docela spěchal, jenže tam byla fronta, a tak se zdržel asi necelých čtvrt hodiny vevnitř. Potom šel na autobus a standardně odjel do práce!

A tak se přihodilo, že jsem svou oběť ani neviděl...

-Ladislav-

INZERÁTY

Jistý mafiánský pár právě slaví výročí. Již od úvodního srazu minulé Mafie jsou spolu. Ať jim to vydrží!

Ztratil se spoluobydli. Naposledy byl spatřen 22.

3. na kolejích Vohla. Vysoký, tmavé vlasy, 21 let. Info na 771 532 537.
Prodám rakev. Černý mahagon, rudé polstrovaní, dva roky používaná. Zn.: Už je mi malá.
Koupím bílé rukavičky z let 2006-09. Zn.: Sběratel

KULTURA

Filmové tipy:
Zabij, nebo budeš zabit
Spalovač mrtvol
Smrt stopařek
Smrtonosná past
Kill Bill
Dokonalá smrt
Smrt pedofila
Smrtící oheň
Gumídci medově

komiks

